

HÀ LỢI

MỌT CÂU KINH

(Tập Ng Nhà Nhà Thơ Việt Trang Đà Lạt)

Chiếc sân khá rộng được giảng bởi khang trang, bày biện bàn ghế đầy khách khứa, nhưng không nhìn rõ khuôn mặt trang nghiêm buồn rầu thì tôi và các huynh đệ số mình đi nhòm chốc. Lên năm bước cấp bước vào phòng khách trống rỗng chờ đợi chiếc áo quan, mọt số ni các chùa khác cùng tang quyến đã đi sớm và sau nghi thức làm lễ Phật, chúng tôi bước vào căn phòng bên, trên chiếc giường rộng, mọt người nằm thõng phờ chiếc mền Quan Âm, mọt ai đó khẽ kéo chiếc khăn vàng, khuôn mặt mọt hôm mọt ngày mà vẫn tươi tắn như đang ngủ, nhưng nét nhăn nheo của tuổi già, nét khàn nhợt của cuộc sống dằng dặc như biển mọt, hiếm khi nào đi làm lễ nhộp nhịp mà tôi gặp được mọt người chết có khuôn mặt thanh thản đến như thế.

Thân hình ông còm như bé nằm gọn trong tấm vải trắng, toàn gia quyến đứng xung quanh, khuôn mặt đăm đăm nhìn mọt, tiếng nấc nheo khi tôi làm lễ nhộp nhịp đưa ông còm vào linh cữu, giục rục, áo quần đem theo, hoa lài chèn kín xung quanh chừa khuôn mặt ung dung tở tở đi con cháu nhìn nhìn cười, mọt bàn tay nào đó kéo khăn che mọt, tấm ván thiêng đầy kín quan tài. Mọt phút im lặng, mọt phút sống sống.

Đông trổ c bàn thỏ vong, nhìn di ảnh, khuôn mặt hiên t, đôi mắt nhợt nhạt i hóm hóm, t
nhiên tôi cảm thấy quen quen như ng sao không nhớ i, phải chăng do tôi sợ phải nhìn trổ c khi
đi:

-Đây là người quen của sợ phải.

Tôi làm lễ phát tang, bày giỗ mới rõ ông có khá nhiều con cháu, như ng mái đầu bít khăn
trổ ng qu đầu n nà sần, thỏ p thoáng có đầu n ba chiếc khăn màu vàng. Gia đình t đầu i, thỏ t hi m!
Tôi cảm thấy xổ ng tổ ng tên m, gổ n sáu mổ i ngổ i. Tôi muốn ông có đầu c nghe tên của h
lổ n cuổ i. Tôi muốn gổ i tên tổ ng ngổ i nhổ c nhổ cho hổ biổ t mình thân thiổ t thổ nào vổ i ngổ i đã
khuổ t. Lúc này như m tháng vào hổ, sổ p đầu n lổ Vu Lan:

...ổ m no đầu y đầu
Cổ y có công cha
Chổ ng quổ n yổ u già
Sinh nhai lam lổ
Quyổ t cùng hoàn vũ
Phổ n đầu u nuôi con...

Nhổ ng giổ t nổ c mổ t tuổn rổ i, nhổ ng ánh mổ t ân hổ n nghĩ đầu n nhổ ng đầu u mình muốn làm
cho ngổ i thân mà muốn màng chổ a kổ p, trong sổ hổ tôi cổ u mong không có ai “Thổ y cha nhổ
thổ y khách, thổ y mổ nhổ thổ y nổ”, trong sổ hổ tôi cổ u mong không có ai “thổ thiổ p sai bổ o thì
nhổ t thiổ t thi hành, cha mổ nói năng lổ i không thềm đầu m xổ a”, trong sổ hổ tôi cổ u mong không
có ai “mổ theo chổ ng con, quên ngày quên tháng, bổ quên cha mổ, không tin không hổ i, làm
cho cha mổ nhổ thổ ng sổ u khổ”...

Vài hôm sau, đích thân sợ phải làm chổ lổ Tổ ch Đổ n nên tôi thông thổ đổ o mổ t nhìn khổ p
nhà, bổ n bổ c tổ ng nay đầu c treo phổ đổ y nhổ ng câu đổ i, bài thổ phúng đầu u, mổ t bài thổ thổ t
quen:

*Trổ n gian là quán trổ
Tổ o hoá lổ huyổ n vi
Thổ nhân là lổ khách*

Dừng lại rồi đi
(Stop and go) *

Nhóm mọt luống đi n xốt qua, tôi nhìn lại bài vở, dúi ngón n n lung linh, dúi ng nh ông c
nheo mọt, cúi hóm h nh:

-Mô Phọt! Nh tui rồi ph i không th y.

Tôi nh ! Tôi nh ! T ngày xu t gia đ n nay g n 20 tu i h , khi còn c p khánh theo h u hay
thay th y làm ch i trong các đám tang, tôi luôn g p ông c , ông c không n m trong ban t ng
ni m hay ng i làm công qu c a chùa, ông c là m t ng i đ c bi t.

Vào lúc h huy t, sau khi t ng:

-Nam Mô Ti p Đ n Đ i S A Di Đà Ph t...

Tôi th ng h i:

-Tang gia có đ i u chi mu n nói.

Ông c luôn thay gia đình đ c đ i u văn đáp t . H n hai m i năm tôi g p và có i th i gian
tr c đó còn nhi u h n th , bao gi ông c cũng m c m t b qu n áo âu ph c l ch s , hôm
nào tr i l nh khoác thêm chi c áo khoác b ng đ , đ u đ i chi c mũ ph t đen, ông c l y trong
túi t đ i u văn đ c chu n b k càng và lên ti ng v i gi ng Hu nh m áp, ông c cùng v i
t t c m i ng i hoài ni m ng i đã khu t, ông c th ng l y giáo lý nhà Ph t làm đ u

Trăm năm tr c thân ta không có
Trăm năm sau có cũng nh không
*Cu c đ i s c s c không không **

Và c nh th , khi tôi x ng câu linh cu i cùng, ông đáp t b ng bài đ i u văn, su t t ng năm
tháng y, bài đ i u văn không h trùng l p, b i cu c s ng nào có gi ng nhau. Ông c luôn tìm
đ c nh ng đ i u t t đ p c a ng i đã kh t và đ a vào nh ng v n th ng t đ n l m ng i:

Khó người thong nhong châu tràn
Áo hồng uông hồng cũng rã tan
Lòng đi m đi v cõi t nh
Bị h i con i t n gian
(Khóc m) *

Cu đi r i m t cu ngàn năm
M t n a đ t t r i b ng t i tằm
Vân th quan hoài s u khó c n
H ng t r n m ng đ n l khôn c m
(Khóc cha) *

Câu th b n cũ tìm trong m ng
Ti ng ng c ng i x a b i t gi a đ i
Đ t nén tâm h ng xin bái v ng
Theo n m th ng t c l châu r i
(Nh b n) *

Đ ng Du Sinh b ng đ ng thành Du T
Chi c xe tang nhò nh t v i hoa xinh
Gió th than trên s i đá g p gh nh
T ng b c cu i l ng đ a ng i v i b i t
(Thi l) *

Sáng nay, đ ng phía trên m ph n, nhìn ra xa “Đ nh Lâm Viên t r i xanh cao l ng l ng” sau khi tôi t ng:

-Nam Mô Ti p D n Đ i S A Di Đà Ph t...

Và ng ng đ n khi ch h huy t, l p m ph n tròn tr a, tôi l i h i:

-Tang gia có đ i u chi mu n nói.

B t giác tôi nhìn vào di nh, ông c nheo m t hóm h nh:

-Mô Ph t! công vi c c a tui đã xong r i th y , ph i nh ng ng i khác thôi và c i kh :

Written by Phạm Mai Hoàng

*Xin chào tất cả tôi đi
Nghĩ mình thân phận chim di mọt đi
Mây trôi như sóng nổi trôi
Gió tha thướt mãi như lời ly*

*Xin chào...
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Xin chào...
XX Tôi đi!*

Phạm Thị Mai Hoàng
(thông tin ba, 26.8.2010)

* Thơ Việt Trang

Hồ a Lối Mọt Câu Kinh _ (Phạm Mai Hoàng) (Tập Ghi)

Written by Phạm Mai Hoàng
